

Vidlák: Statek s příběhem... aneb, Vidlák realitním makléřem...

- CZ24 News | 19. ledna 2023

Přátelé, dovolte mi se trochu zasnít a maličko se vypsat z trochy frustrace, protože obojího naráz se mi včera dostalo. Ne, nebojte se, není to nic dramatického, ale sedí mi to v žaludku, je to blogersky osobní a dneska to musí ven. Včera jsem si od blogování vzal volno, protože se mi naskytla nenadálá příležitost, která ale nakonec nedopadla. Byl jsem malý kousíček od realizace svého dalšího snu a když se to nepovedlo, mám z toho trochu pokaženou náladu.

Ale začnu od začátku. Zajisté si pamatujete na můj předvánoční článek, ve kterém jsem nám všem přál takové ty věci, které bychom si přát měli... mír, přátele, rodinu u jednoho stolu, klid, apod, apod. Mimo jiné jsem tam vyjádřil přání, mít doma víc prostoru pro víc hostů a přátel. Stejně tak si jistě pamatujete můj novoroční článek o tom, že mám v západních Čechách ještě dobré kamarády, kteří se mnou třeba politicky nesouhlasí, ale nedělají z toho nepřátelství až za hrob, ba naopak – hned využili mého tehdejšího rozčarování z (bývalých) moravských přátel a začali vymýšlet, jak mi hodit lano, abychom se přestěhovali zpátky.

Psal jsem, že u Mariánských lázní našli takřka ideální nemovitost, kterou mi hned vnucovali, že by se mi hodila... Je dostatečně velká Vidáku, aby ses tam vešel i s rodinou, měla to být zároveň restaurace a penzion, což přesně potřebuješ, abys mohl u zabijaček přijímat hosty, zároveň by tě to třeba i živilo, protože do Bavorska není daleko, umíš německy a turisté by „se jen hrnuli.“ Je tam dost místa na všechno, co máš rád a co tě baví... jen bys už nebyl hodrý Moravák, ale sedlák ze sudet. Tachovsko je víceméně prázdné, jsou tam rádi za každého, kdo tam chce jít, nemovitosti jsou relativně levné, prostě samá pozitiva a sociální jistoty (Kromě toho, že je tamodtud všude daleko. Do školy i do obchodu)

Tak samozřejmě nejsem úplný blázen a jestli někdo na tachovsku rekonstruoval dům a teď ho prodává, tak to má nejspíš svoje důvody... Navíc, je rozdíl stěhovat se na Moravu, když máte dvě malé děti a stěhovat se do Čech, když máte dětí pět všechny jsou školou povinné. Ale... on ten dům byl vážně moc pěkný a já se do té představy zamiloval. Penzion, hospůdka, zabijačky, ovečky, kravka... agroturistika... zemědělství jsem se naučil, tak bych to mohl dělat v méně úrodném kraji...

K tomu navíc se mi ozval jeden můj čtenář, kterého zaujalo, co jsem napsal a oslovil mě, jestli bych mu neřekl nějaké podrobnosti. A tak jsme si psali a psali, až se ukázalo, že by možná skutečně existovala cesta, tento statek získat. Znal se s dalšími lidmi, kteří se v podobném byznysu vyznají, nemají hluboko do kapsy, umějí granty a v neposlední řadě mě také čtou, takže by se třeba dalo vytvořit něco, co by to umožnilo. Proti dnešní jednotné pražské frontě je třeba bojovat jejich zbraněmi. Když oni dělají neziskovky, my musíme také dělat spolky. Když oni všechno táhnou přes různé fondy, měli bychom to dělat také. Jestliže mají oni sponzory, my je musíme také hledat...

Zkrátka a dobře, hlodalo to ve mě hlodalo, vznikaly i nějaké praktické kroky, já naprosto nepolíbený tímto oborem jsem se snažil spolu s dalšími dělat byznysplány a vymýšlel, co je možné a co možné není. Ne, nedával jsem tomu moc velkou šanci, ale bylo to hezkých čtrnáct dní snů i vizí. Především večer pak nenadálý telefonát – Vidláku, zítra jedeme na jednání, možná bych pro celou tuto akci měl sponzora (respektive sponzory), kteří by to uměli zafinancovat a dalo by se s nimi možná domluvit.

A já najednou neměl pomyšlení něco napsat. V hlavě jsem najednou měl jen statek na tachovsku a

chiméru, že by se to třeba mohlo povést. Hlava přepnutá, v noci jsem toho moc nenaspal... a tak jsem si vzal od blogu prostě volno.

A pak to vzalo rychlý konec... To víte, když má někdo dost peněz, tak většinou proto, že si je vědom jejich hodnoty, umí je spočítat a rozumí byznysu. Ukázalo se to, co se dalo čekat. Že taková věc je spíš pro radost než pro byznys. Ano, pokud by někdo takový statek měl a nemusel si ho kupovat, tak by na dva platy vydělal. Ale už by nevydělal na hypoteční splátky. Nebo naopak... vydělal by na hypotéku, ale za cenu druhé práce, která by živila rodinu. I za předpokladu, že by se nějaké sponzorské peníze našly... Jinými slovy, Vidláku, nemůžeš mít obojí. Buď dům a nebo blog. Když budeš blogovat, nevyděláš dost peněz a nemáš šanci to uživit a když nebudeš mít blog, tak nebudeš mít reklamu pro ten tvůj „Franklinův dům.“

A tak jsem se z obláčků snesl zase zpátky na zem. Znáte to, od začátku víte, že je to nereálná blbost, protože takhle svět nefunguje, ale je zapotřebí mít také trochu sny. Někdy jsou tak hezké, že se ještě nechcete probudit.

Ale když už jsem se probudil... není mezi vámi někdo, kdo si něco podobného hledá a má na to, aby to uživil? Docela by mě hřálo, kdybych věděl, že si to nakonec koupil někdo, kdo má načteného Vidláka a bude tam třeba hospodařit vidláckým způsobem. Třeba by se našel někdo, kdo by si ten

můj sen převzal... Nebo na tom zkrachoval místo mě.

Tímto článkem vlastně jen dělám práci za realitku... nemovitost mají vychvalovat oni. Ale on je to fakt moc pěkný objekt. Posudte sami: [Prodej, zemědělská usedlost, 2555 m², Stan - Lestkov | Novis Reality](#)

To jen na vysvětlenou, proč jsem včera absentoval... zítra se zase vrátíme k obvyklým tématům.

AUTOR: Vidlák

[ZDROJ](#)